

Sygnatura akt VI U 373/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Korzeń

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Kopala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 lipca 2018 roku

sprawy z odwołania B. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o przyznanie świadczenia przedemerytalnego

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. z dnia 22 lutego 2018 roku, znak: (...) w ten sposób, że przyznaje B. S. prawo do świadczenia przedemerytalnego od 28 grudnia 2017 r.

SSO Tomasz Korzeń

VI U 373/18 UZASADNIENIE

Ubezpieczona B. S. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. z 22.02.2018 roku, znak: (...), w której organ rentowy odmówił jej prawa do świadczenia przedemerytalnego. Wniosła o zmianę decyzji i przyznanie świadczenia przedemerytalnego. Podała, że pracodawca rozwiązał z nią umowę o pracę ze względu na likwidację linii produkcyjnej czyli z uwagi na likwidację jej stanowiska pracy.

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania. Podniósł, że przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę ubezpieczonej było rozwiązanie z upływem czasu, na który była zawarta (art. 30 § 1 pkt 4 K.p.), a zatem stosunek pracy nie został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. S. urodziła się (...). W dniu 27.12.2017 roku wystąpiła z wnioskiem o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Decyzją z 22.02.2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił jej prawa do świadczenia przedemerytalnego bowiem stosunek pracy z ubezpieczoną nie został rozwiązany z przyczyn leżących po stronie zakładu pracy. (bezsporne)

Ubezpieczona zawierała z (...) Sp. z o.o. w P. umowy o pracę:

- od 15.04.2016 roku do 28.04.2016 roku;

- od 29.04.2016 roku do 26.05.2016 roku;

- od 27.05.2016 roku do 9.06.2016 roku;
- od 10.06.2016 roku do 23.06.2016 roku;
- od 24.06.2016 roku do 14.07.2016 roku;
- od 15.07.2016 roku do 14.10.2016 roku;
- od 15.10.2016 roku do 14.11.2016 roku;
- od 15.11.2016 roku do 14.02.2017 roku.

W dniu 2.12.2016 roku pracodawca wypowiedział skarżącą umowę o pracę z zachowaniem 7 dniowego okresu wypowiedzenia. Umowa uległa rozwiązaniu z dniem 10.12.2016 roku.

W dniu 19.01.2017 roku pracodawca wydał ubezpieczonej świadectwo pracy, w którym wskazał, że rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło w trybie art. 30§1 pkt 2 K.p. – pracodawca redukuje stanowisko pracy.

Dnia 9.05.2017 roku skarżącą otrzymała korektę świadectwa pracy, w którym pracodawca podał, że rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło za wypowiedzeniem na podstawie art. 30 § 1 pkt 2 K.p., z przyczyn ekonomicznych – likwidacja stanowiska pracy.

Od 11.12.2016 roku do 6.06.2017 roku B. S. pobierała zasiłek chorobowy po ustaniu zatrudnienia.

Od 7.06.2017 roku do 30.11.2017 roku ubezpieczona była zarejestrowana jako bezrobotna i pobierała zasiłek dla bezrobotnych. W okresie pobierania tego zasiłku nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej ani zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

B. S. posiada łączny staż ubezpieczeniowy wynoszący 36 lat, 2 miesiące i 1 dzień.

dowód: dokumenty w aktach ZUS tom III: świadectwo pracy k. 20, zaświadczenia k. 21-23; zaświadczenie k. 29, dokumenty w aktach osobowych ubezpieczonej k. 30, zeznania ubezpieczonej k. 35.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej zasługiwało na uwzględnienie.

W sprawie ustalić należało, czy ubezpieczonej przysługuje prawo do świadczenia przedemerytalnego albowiem decyzją z 22.02.2018 roku organ rentowy odmówił jej prawa do tego świadczenia.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy z 30.04.2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2017 poz. 2148) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która:

1/ do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn;

2/ do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn;

3/ do dnia ogłoszenia upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z 13.10.1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych i za ten okres opłaciła składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta i 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn;

4/ zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn;

4a/ zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 60 dni od dnia ustania prawa do świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego, o których mowa w ustawie z 28.11. 2003 roku o świadczeniach rodzinnych lub zasiłku dla opiekuna, o którym mowa w ustawie z 4.04.2014 roku o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów pobieranych nieprzerwanie przez okres co najmniej 365 dni, jeżeli utrata prawa do nich była spowodowana śmiercią osoby, nad którą opieka była sprawowana, i do dnia, w którym ustało prawo do świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego lub zasiłku dla opiekuna, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn;

5/ do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn;

6/ do 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego, z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

Zgodnie zaś z ust. 3 tego przepisu, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1/ nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2/ w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3/ złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180 - dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Nabycie prawa do świadczenia przedemerytalnego jest uzależnione od łącznego spełnienia wszystkich wymienionych warunków.

Sąd Najwyższy w wyroku z 23.05.2012 roku w sprawie I UK 437/11 orzekł, że celem świadczenia przedemerytalnego, jako jednego ze środków zapobiegania bezrobociu, jest pomoc osobom, które w określonych okolicznościach utraciły zatrudnienie lub inne źródło utrzymania i - ze względu na wiek oraz odpowiednio długi staż ubezpieczeniowy - z jednej strony nie mają szans na kontynuowanie aktywności zawodowej na rynku pracy, a z drugiej strony w niedługim czasie będą mogły ubiegać się o emeryturę.

Spór między stronami sprowadzał się do ustalenia czy do rozwiązania stosunku pracy ubezpieczonej doszło z przyczyn zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z 20.04.2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy z 20.04.2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U.2018 poz. 1265) użycie sformułowania „ przyczyny dotyczące zakładu pracy” - oznacza:

a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn niedotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z 26.06.1974 roku - Kodeks pracy, w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,

b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,

c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy.

W orzecznictwie wskazuje się, że „przyczyny ekonomiczne to takie przyczyny, nieodłącznie związane lub bezpośrednio wynikające z niedoboru środków finansowych na podstawową sferę działalności pracodawcy, które w prosty sposób prowadzą do ograniczenia zatrudnienia przy określonym rodzaju pracy poprzez likwidację stanowiska pracy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 5.06.2013 roku, sygn. akt III AUa 1246/12).

Na okoliczność ustalenia czy ubezpieczona spełnia przesłanki do przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego, sąd dopuścił i przeprowadził dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego, dokumentów złożonych do akt sprawy oraz zeznań ubezpieczonej. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że przyczyną rozwiązania z ubezpieczoną umowy o pracę była likwidacja stanowiska pracy. Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonej albowiem były one spójne, logiczne i poparte dowodami z dokumentów. W korekcie świadectwa pracy, którą ubezpieczona odebrała w dniu 9.05.2017 roku wprost wynika, że pracodawca wypowiedział wnioskodawczyni umowę o pracę z powodu likwidacji stanowiska pracy. O tym, że pracodawca wypowiedział ubezpieczonej umowę o pracę (a nie jak twierdzi ZUS stosunek pracy ustał w wyniku upływu czasu, na który została zawarta), świadczą świadectwa pracy ze wskazana podstawą prawną (art. 30 § 1 pkt 2 K.p.), umowa o pracę z 15.11.2016 roku, zawarta na okres od 15.11.2016 roku do 14.02.2017 roku, oraz wypowiedzenie tej umowy o pracę z 2.12.2016 roku z zachowaniem 7 dniowego okresu wypowiedzenia. Skoro pracodawca zawarł z ubezpieczoną umowę o pracę do 14.02.2017 roku, a umowa ta uległa rozwiązaniu wcześniej tj. z dniem 10.12.2016 roku, to rozwiązanie umowy o pracę nie mogło przecież nastąpić z okresem, na który umowa ta była zawarta. Błąd w piśmie pracodawcy z 25.01.2018 roku (k. 27 tom III akt ZUS) w zakresie przyczyny i podstawy prawnej rozwiązania ze skarżącą umowy o pracę tj. z upływem czasu na który była zawarta i błędnie wskazany art. 30 § 1 pkt 4 K.p., zamiast prawidłowo: art. 30 § 1 pkt 2 K.p., nie może dyskwalifikować pozostałych zgromadzonych w sprawie dowodów. Wyjaśnienia pracodawcy z 25.01.2018 roku są odosobnione, sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie i w związku z tym sąd nie dał im wiary.

W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych obowiązuje zasada kontradiktoryjności, i tak zgodnie z art. 6 K.c. obowiązek dowodzenia powoływanych przez stronę okoliczności koresponduje z wyrażoną w art. 232 K.p.c. zasadą inicjatywy procesowej stron. Ubezpieczona z tego obowiązku się wywiązała i wykazała, że rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło z woli pracodawcy (wypowiedzenie umowy o pracę), z przyczyn leżących po stronie pracodawcy. Na pozwanym spoczywał zaś obowiązek wskazania merytorycznych i logicznie zasadnych argumentów podważających stanowisko ubezpieczonej i z tego obowiązku pozwana się nie wywiązała. Należy raz jeszcze podkreślić, że to strony procesu, a nie sąd są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i to one ponoszą odpowiedzialność za jego wynik.

Mając powyższe na względzie Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 K.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonej prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia następnego po dniu złożenia wniosku wraz z dokumentami, czyli od 28.12.2017 roku (art. 7 ust. 1 ustawy).

SSO Tomasz Korzeń